

Butlletí

Caputxins de

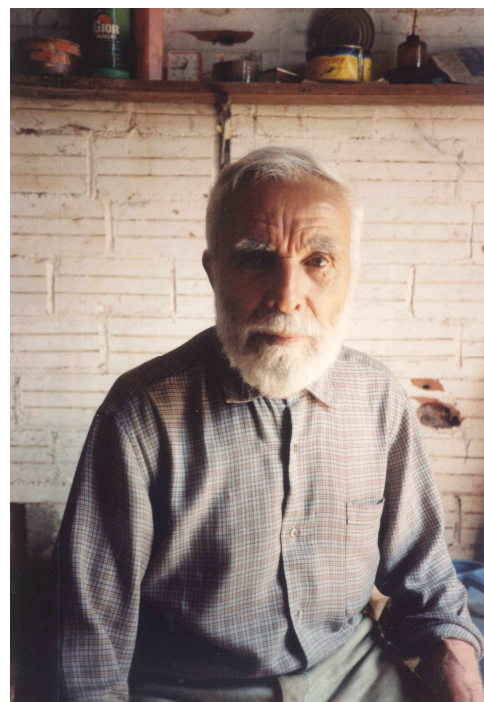

Febrer 2017

FRA PERE VILA

Un home baixet, borni i d'edat madura es presenta al convent de Sarrià per demanar ser frare o viure entre els Caputxins. És l'hortolà d'un convent de religioses de prop d'allà. D'entrada li diuen que potser l'acceptaran, però no com a frare sinó com a "donat", és a dir, com a simple hoste permanent, sense fer professió religiosa i sense participar en certs actes de comunitat, com les reunions i votacions, etc. És que les Constitucions vigents aleshores desaconsellaven que s'admetessin les persones majors de 35 anys. I ell ja en tenia 53. Però, a ell, tot li està bé...

Un cop situat al convent d'Arenys, aquell homenet, fill de Sant Julià del Montseny, que des de la seva infantesa i joventut ha fet de pastor, boscatser o llenyataire i pagès (sempre en masoveries pobres), de mans endurides pel dur treball, resulta que té un cor tendre de devoció a Déu i a la Verge Maria. No té estudis. Llegeix amb dificultat, però això té a veure en part perquè de jove va perdre l'ull dret tallant llenya. En canvi, té una intel·ligència pràctica que li dona molt de sentit comú. El seu cor sí que és il·luminat per l'Esperit Sant, per la fe. La llavor sobrenatural del baptisme, ell l'ha anat regant tota la vida amb pregàries i bones obres. La instrucció religiosa que ha rebut a casa i a l'església, ell l'ha anat cultivant practicant-la, sense sortir-se dels esquemes tradicionals (missa, rosari, viacrucis i altres devocions), però amb capacitat d'adaptar-se a les noves formes de pregària que trobaria en la comunitat.

Aquell home d'aparença rude tenia un tendre cor religiós. Per això, excepcionalment se'l va admetre com a frare. Va rebre la túnica o hàbit de "novici" el dia de la Immaculada d'aquell any 1963, i l'any següent feia els vots religiosos. Poc temps després va passar a la comunitat de Sarrià com a ajudant de fra Damià a l'horta, de la qual més tard se'n faria càrrec ell tot sol. L'any 1978 va ser destinat a Arenys. Va restar-hi fins a la seva mort.

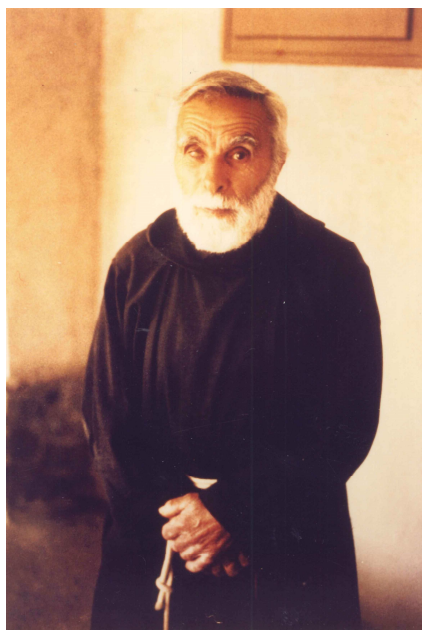
¿I com és que va anar a parar a les Germanetes de l'Assumpció, de Barcelona-Sarrià, tenint en compte que ell sempre s'havia mogut pels indrets del Montseny i després a una masoveria a prop d'Aiguafreda? Exactament, no ho sabem. Però sempre hi ha "algú" providencial. És possible que fos un mossèn que li indiqués que unes monges necessitaven hortolà. I ell, ja sense pares i amb els germans dispersats o difunts (havien estat set germans), va considerar que era una oportunitat per poder seguir el ritme dels seus treballs i pregàries. El cas és que fra Pere Vila Llavina ens va venir fet un "santet": una flor boscana del Montseny amb perfum de santedat, un tros de pa amb regust d'Esperit Sant, que és Qui infon la saviesa humana i casolana, la saviesa del pobre, ben franciscana...

Ara bé: No ens penséssim pas que aquest tarannà de fra Pere fos simplement cosa de caràcter o instint natural. No! L'esforç que havia hagut de fer per llaurar i fangar la terra, també l'havia posat, dia rere dia, per llaurar el seu cor i fer-lo cada vegada més pobre, humil, evangèlic. Aquest boscater i pagès que tossudament volgué ser cristià, aconseguí amb gran esforç personal lliurar-se confiadament a les mans amoroses del Déu i Pare.

Els frares que vam conviure amb ell, vam admirar-lo per la seva humilitat, la seva sinceritat, el seu sentit de pobresa (d'estalvi i austeritat), el seu esperit de servei i de treball, la seva compassió envers els pobres i malalts, el seu gran esperit de fe i pregària. Explico dues anècdotes: La primera és de quan feia de pagès a l'horta d'Arenys de Mar. Els qui essent novicis l'ajudaven, encara recorden que a cada hora, quan tocava el rellotge de la parròquia, s'aturaven i resaven tres avemaries. I al migdia, l'Angelus; perquè el seu lema, encara que no l'explicités com els benedictins, era: Ora et labora! – L'altra anècdota és la següent: Una tarda, quan un germà de la comunitat va entrar a l'església, que estava a la penombra, tot travessant-la per anar al convent, va sentir que algú plorava. Era ell, fra Pere, en un racó fosc de l'església. S'hi va apropar. I, certament, estava plorant. Li va preguntar què li passava i si necessitava alguna mena d'ajuda. El va mirar amb el seu únic ull i, desconcertat, li digué: *"No, no em passa res. Estava fent el viacrucis"*. Per tant, fra Pere estava plorant per Jesús, compadint-se d'Ell..."

I passo a explicar la seva santa mort. Cinc dies abans de morir, quan se li comunicà que la malaltia (darrerament tenia càncer d'estómac o d'intestins) estava fora del control del metge, s'assegué al llit, tancà els ulls i, recollit en pregària, exclamà: *"Faci's la vostra santa voluntat"*. I va demanar que ho comunicéssim als seus familiars, els quals vingueren a veure'l l'endemà mateix. Dos dies més tard, quan, rodejat dels germans de la fraternitat, acabava de rebre el Cos de Crist com a Viàtic, després d'ésser ungut amb l'oli dels malalts, donà gràcies a Déu per la vocació cristiana i franciscana. Llavors va demanar perdó als germans si els havia ofès, i ens agrai l'afecte rebut de tots. Acabà dient: *"Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant"*. – L'endemà al vespre, vam quedar que cada dues hores entraria un germà a la seva habitació per si es trobava bé o si necessitava alguna cosa. (Ell no volia que ens quedéssim permanentment de nit al seu costat). Jo em vaig responsabilitzar que a mitjanit, tornant d'una reunió, passaria a veure'l. Doncs bé, en entrar a l'habitació estava agenollat al peu del llit, sense poder-se aixecar. Em va dir que

s'havia agenollat com feia sempre, cada dia de la seva vida, abans d'adormir-se. Qui sap l'estona que va estar allà agenollat. Es trobava, panteixant, en estat pre-agònic. Em va fer pensar en Jesús a l'hort de Getsemaní. Vaig avisar el germà infermer, i el vam col·locar de nou al llit. Passà un parell d'hores amb un cert desfici. Després, se li féu la "Recomanació de l'ànima". Moria serenament a mig matí d'aquell dia 21 de gener de 1995.

Fra Pere està enterrat a Sant Martí del Montnegre, a les envistes del seu poble del Montseny, al darrera de l'església; no pròpiament dintre el cementiri, sinó en un espai obert, que ara queda recollit gràcies a uns xiprerets que fan de tanca. La làpida diu: *"Fra Pere Vila, un home segons el cor de Déu"*. Allà el visitem sovint, demanant-li que pregui per tots nosaltres.

Mateu Sanclimens

LA NOSTRA COMUNITAT DE POMPEIA
AJUDA MOLTES PERSONES AMB NECESSITATS BÀSIQUES

Lliurament d'aliments, ajut a lloguers, rebuts d'aigua, llum..., a les persones del sector.
L'any 2016 han estat ateses 435 persones amb aliments un cop al mes
i 880 persones l'any en atenció social. Hi col·laboren 30 voluntaris.

DESPESES 2016

	<u>Total</u>
Transport dels Aliments	
- Ordinari (Gasol)	550,00
- Extraordinari (camions)	2.346,40
- Tributs estacionament	273,00
- Reparacions furgoneta	894,79
- Pàrquing	275,00
Infraestructura magatzem	
- Frigorífics, Neteja	1.820,50
- Desinsectació	472,68
- Material	282,00
Compra d'aliments	300,00
Donatius (aigua, llum, lloguers, farmàcia, gas...)	2.434,60
Infraestructura voluntaris	3.801,15
Personal	6.755,00
Material oficina	306,00
Comissions Caixa	97,00
Llum-aigua	880,00
	21.488,12

**Us preguem que ens ajudeu,
car les necessitats són moltes.**

Com col·laborar?

- Ingressant una quantitat en el nº de compte de l'oficina de la Caixa (*el facilitem personalment*).
- Donar-ho a l'encarregat (fra Josep Manuel) o al qui atén la porteria del convent.
- Dipositar-ho a la caixeta d'entrada a l'església de Pompeia, on posa FAM o CÀRITAS.

AGENDA DEL MES:

9 de febrer, dijous: A Pompeia-Grups, a les 20h, dintre el curs de l'espiritualitat cristiana II: **Sant Joan de la Creu**, a càrrec de fra Josep Manuel Vallejo.

11-12 de febrer: Recés a Sant Martí del Montnegre, a càrrec de fra JM. Vallejo -
Inscripcions: conselldelaics@caputxins.cat

23 de febrer: Xerrada d'Antoni Puigverd, sobre el catolicisme a Catalunya,
A Pompeia-Grups, a les 20h.

24 de febrer: Pregària contemplativa amb cants de Taizé, a la Cripta, a les 20h

FESTA DE LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA:

Novena de preparació:

Des del 25 de gener fins al dia 1 de febrer,
a les 8 del vespre (20:00):

Missa i Novena de la Mare de Déu. Pregàries i Goigs.

2 de febrer:

A les 9h: Benedicció de les Candeles i Eucaristia
Visita Espiritual i Goigs

A les 12h: Pregària a la Mare de Déu i Cants

A les 20h: Litúrgia de la Llum (Benedicció Candeles)

Missa solemne, concelebrada

PREGÀRIES A LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA

1

Mare de Déu de l'Ajuda, que heu acollit durant molts anys la pregària humil de la dona, que anant o tornant del mercat ha entrat al vostre petit santuari, continueu enfortint la seva tasca, i feu que l'amor, fonamentat en la generosa convivència, empleni sempre la seva llar.

Déu vos salve, Maria...

2

Mare de Déu de l'Ajuda, que sou humil presència en el barri de Sant Pere barceloní, ajudeu a tenir pau i treball als seus habitants. Que visquin units col·laborant en tota iniciativa que faci més digna l'estada en tot el veïnat i que s'ajudin els uns als altres com a veritables germans.

Déu vos salve, Maria...

3

Mare de Déu de l'Ajuda, que uniu la vostra intercessió a la de molts santuaris marians que s'aixequen al llarg i ample de Catalunya, en la muntanya i en el pla: concediu als catalans, fermesa en la fe, joia en l'esperança i unió en la caritat..

Déu vos salve, Maria...

ELS FRARES CAPUTXINS DE L'AJUDA ATENEM MOLTS NECESSITATS

Durant l'any 2016, la nostra Comunitat ha ajudat moltes persones necessitades del nostre barri: Amb aliments, hem atès mensualment a 240 persones i setmanalment a 160 persones. Hem atès 880 casos amb necessitats bàsiques (rebuts, farmàcia, col·legis, butà...).

Donem les gràcies a tots els qui ho han fet possible amb les seves aportacions.

Com continuar col·laborant?

- Posar el donatiu en un sobre i donar-ho a un frare o al qui atén la porteria del convent.
- Dipositar l'almoina en una de les caixetes de l'entrada a l'església, on diu: PER ALS NECESSITATS.